

Sygnatura akt VI GC 310/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 marca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu VI Wydział Gospodarczy

w następującym składzie:

Przewodniczący SSR Jerzy Szafrąński

Protokolant Agnieszka Kacała

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2014 r. w Wałbrzychu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...)sp. kom. w W.

przeciwko **G. K.**

o zapłatę 7549,51 zł

I. zasądza od pozwanej G. K. na rzecz strony powodowej (...)sp. kom. w W. kwotę 5.047,38 zł (pięć tysięcy czterdzieści siedem złotych 38/100) z ustawowymi odsetkami:

- od kwoty 1.609,13 zł od dnia 02.05.2013 r. do dnia 17.06.2013 r.,
- od kwoty 1.209,13 zł od dnia 18.06.2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.793,00 zł od dnia 10.05.2013 r. do dnia 24.06.2013 r.,
- od kwoty 690,87 zł od dnia 25.06.2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 3.147,38 zł od dnia 25.05.2013 r. do dnia zapłaty,

II. postępowanie co do kwoty 2.502,13 zł umarza,

III. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 1.786 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Dnia 25.06.2013 r. (data nadania przesyłki poleconej) (...) spółka komandytowa w W. wniosła pozew przeciwko G. K. prowadzącej działalność gospodarczą w U. – Masarnia (...). Zażądała w nim zasądzenia na swoją rzecz od pozwanej kwoty 7.549,51 zł z ustawowymi odsetkami od 1.609,13 zł. od dnia 02.05.2013 r., 2.793 zł. od dnia 10.05.2013 r. i od 3.147,38 zł. każdorazowo do dnia zapłaty i kosztami postępowania.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa podniosła, że sprzedała i wydała pozwanej jelita wieprzowe i baranie na kwotę dochodzoną pozwem. Wraz z towarem pozwana otrzymała faktury z oznaczonym na nich terminem płatności. Faktury te zostały potwierdzone przez pozwaną.

Pomimo upływu terminy pozwana nie uiściła należności. Również po wezwaniu do zapłaty nie uregulowała należności.

Do pozwu dołączono odpis z KRS-u powoda, odpis z CEIDG pozwanej, faktury VAT, dowody wydania towaru, wezwanie do zapłaty z potwierdzeniem nadania listem poleconym.

[k. 3-15]

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 04.07.2013 r. w sprawie o sygn. akt VI GNC 982/13 tutejszy Sąd uwzględnił powództwo w całości.

[k. 17]

Po wysłaniu nakazu zapłaty dla stron powódka pismem z dnia 12.07.2013 r. (data wpływu 17.07.2013 r.) cofnęła częściowo powództwo w zakresie kwoty 2.502,13 zł. wobec częściowego spełnienia świadczenia przez pozwaną

[k. 18-19]

Pozwana w terminie złożyła sprzeciw od wskazanego wyżej nakazu zapłaty. Wniósł w nim o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu stwierdziła, że dokonano uzgodnień między stronami iż należność dla powoda spłacana będzie sukcesywnie gdy pozwana odzyska płynność finansową. Na wykazanie tych uzgodnień wniosła o przeprowadzenie dowodu w postaci zeznań świadków – członków rodziny - i przesłuchania stron.

Pozwana jednocześnie wystąpiła o przekazanie sprawy do sądu właściwości ogólnej. Postanowienie sądu o przekazaniu – po zaskarżeniu przez powoda – zostało przez Sąd Okręgowy w Legnicy uchylone.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strona powodowa sprzedała, wydała pozwanej towary w postaci jelit wieprzowych i baranich w ilościach i za łączną kwotę 7.549,51 zł. określoną w fakturach VAT o nr (...). Faktury, które pozwana pokwitowała, ustalono termin płatności każdej z nich po upływie 14 dni od daty sprzedaży.

Dowód: faktura VAT k. 5-7, dowody WZ k. 5-7 odwrót

W umówionym terminie pozwana nie dokonała płatności. Powód dnia 10.06.2013 r. wezwał więc pozwaną do zapłaty należności do dnia 13.06.2013 r. z zagrożeniem, że skieruje sprawę na drogę postępowania sądowego w razie braku wpłaty. Dnia 25.06.2013 r. skierował pozew do sądu

Dowód: wezwanie do zapłaty z dowodem nadania k. 8 i 8odwrót, dowód nadania pozwu k. 25

Po wezwaniu do zapłaty pozwana dokonała płatności: dnia 17.06.2013 r. kwoty 400 zł. na poczet faktury (...), dnia 24.06.2013 r. kwoty 2.102,13 zł, którą to kwotę zaliczono na poczet należności z faktury (...).

Dowód: pismo powoda k.18 – 19;

Powód w zakresie przedmiotowych transakcji, działając przez swego komplementariusza oraz pracownika M. B. nie prowadził rozmów i nie wyrażał zgody na odroczoną płatność ratalną. Domagał się zapłaty telefonicznie po upływie terminów płatności, a gdy to nie pomogło wystawił pisemne wezwanie do zapłaty.

Dowód: zeznania M. B. k.66 – 67;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 535 kodeksu cywilnego, przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Strona powodowa niewątpliwie zobowiązała się do przeniesienia na pozwaną własności określonych przez strony wyrobów i wydania towaru pozwanej, a pozwana zobowiązała się do jego odebrania i zapłaty umówionej ceny. Strony jednoznacznie określiły przedmiot sprzedaży i jego cenę. Zatem umowa stron zawiera wszystkie elementy przedmiotowo istotne umowy sprzedaży, potwierdzone wystawionymi przez stronę powodową fakturami VAT.

Strona powodowa wykonała ciężące na niej zobowiązanie wynikające z zawartej z pozwaną umowy sprzedaży, albowiem przeniosła własność jej na pozwaną i wydała je, a pozwana świadczenie – zapłaciła cenę za towar jedynie w części po upływie wskazanych na fakturach terminach płatności.

Strona pozwana winna zapłacić cenę za odebrany towar do dnia wskazanego na poszczególnych fakturach, czego nie uczyniła.

Rzeczą sądu było rozstrzygnięcie czy twierdzenia podniesione przez pozwaną w sprzeciwie od nakazu zapłaty zasługują na uwzględnienie.

Pozwana nie przeczyła, że zawarła ze stroną powodową umowę mocą której nabyła towar wyszczególniony w załączonych do pozwu faktur.

Twierdziła jednak, że powództwo powinno ulec oddaleniu ze względu na ustalenia stron iż zapłata należności nastąpi w ratach po odzyskaniu przez nią płynności finansowej. Ustalenia takie mieliby potwierdzić świadkowie E., H. i M. K. oraz sama pozwana.

Powód po otrzymaniu odpisu sprzeciwu kategorycznie sprzeciwił się przeprowadzenia dowodu z zeznań wymienionych świadków, wskazał, że jako młody przedsiębiorca, który w czasie sprzedaży funkcjonował pół roku nie mógł pozwolić sobie na kredytowanie swoich kontrahentów pozbawionych płynności finansowej, a wnioskowane dowody z zeznań świadków powołano dla zwłoki i zmierzają do przedłużenia postępowania.

Sąd na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, a w szczególności wezwania do zapłaty wystosowanego do pozwanej w ciągu dwóch tygodni od upływu ostatniego terminu płatności (24.05.2013 r.) i zeznań świadka M. B. uznał, że twierdzenia pozwanej o uzgodnieniu płatności w bliżej nieokreślonym terminie nie zasługują na uwzględnienie. Gdyby takie ustalenia zostały lub były dokonywane pozwana zapewne zadbała by aby miały one formę pisemną, mailową bądź elektroniczną. Takiej namiastki dowodu pozwana nie posiada. Uznając racje powoda, przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności sprawy uznał sąd, że dowód z w/w świadków (będących prawdopodobnie członkami najbliższej rodziny) pozwana przywołuje jedynie dla zwłoki i przeciwko osnowie dokumentu jakim są potwierdzone faktury VAT i dowody takie oddalił (art.247 i 217 k.p.c.). Sąd pominął zaś dowód z przesłuchania stron (pозwanej) bowiem ta prawidłowo wezwana na termin rozprawy nie stawiała się na nią.

Wobec takiego stanu rzeczy sąd uwzględnił roszczenie powoda do kwoty 5.047,38 zł., a wobec ograniczenia powództwa o kwotę 2.502,13 zł. postępowanie w tym zakresie umorzył (art.355 k.p.c.).

W myśl art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego (tzn. nie spełnia go w terminie lub na wezwanie wierzyciela – art. 476 k.c.), wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe (art. 481 § 2 k.c.). Dlatego też sąd zasądził odsetki od dnia następnego po umówionym terminie płatności do dnia zapłaty, bądź za zamknięty okres w zakresie kwot uiszczonych po upływie terminu płatności i tak: od kwoty 1.609,13 zł od dnia 02.05.2013 r. do dnia 17.06.2013 r.,- od kwoty 1.209,13 zł od dnia 18.06.2013 r. do dnia zapłaty,- od kwoty 2.793,00 zł od dnia 10.05.2013 r. do dnia 24.06.2013 r.,- od kwoty 690,87 zł od dnia 25.06.2013 r. do dnia zapłaty,- od kwoty 3.147,38 zł od dnia 25.05.2013 r. do dnia zapłaty.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. Roszczenie powoda zostało uwzględnione w przeważającej mierze w całości, skutkiem czego należało koszty stosunkowo rozdzielić.

Na koszty powoda składają się koszty opłaty od pozwu 300zł., koszty zastępstwa procesowego w wysokości 1.200,- zł – § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu – tekst jednolity Dz. U. z 2013 r. poz. 490 oraz koszty opłaty skarbowej uiszczonej od złożonego dokumentu pełnomocnictwa w wysokości 17zł. o raz udokumentowane wydatki jednego radcy prawnego na dojazd do siedziby sądu w kwocie 148,77zł. Łącznie stanowi to kwotę 1.665,77 zł. Co za tym idzie, **Sąd powinien był rozdzielać te koszty** (pozwana wygrała w 33% - spłaciła kwotę 2.502, 13 zł. przed wytoczeniem powództwa) **zasądzić na rzecz powoda od pozwanej kwotę 1.160 zł., ale ze względu na pomyłkę** w rachunkach zasądził kwotę 1.786 zł.